

Міжнародний центр наукових досліджень
(м. Київ)

**МАТЕРІАЛИ ІІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧASНОЇ НАУКИ»

15-16 ТРАВНЯ 2017 РОКУ

ЧАСТИНА I

Київ

МЦНД

2017

- суспільно - політична діяльність. Учень, активно користуючись Інтернетом, знаходить об'єктивну інформацію про суспільно важливі події, має можливість брати участь в опитуваннях, голосуваннях, дискусіях;

- навчальна діяльність. Сьогодні Інтернет для старшокласників виступає чи не найголовнішим джерелом інформації, у тому числі навчальної. Це обумовлено широким доступом до різних баз даних;

- побутова діяльність. На основі різноманітної інформації, отриманої через всесвітню глобальну мережу Інтернет, відбувається формування культури побудови стосунків у побуті;

- соціально-культурна діяльність. Розвиток мультимедійних ресурсів мережі Інтернет відбувається не тільки на науці, а й на мистецтві. Формує уявлення старшокласників про цінності і зміст сучасних видів мистецтва, залишає до створення власних витворів мистецтва;

- дозвільна діяльність. У світі фіксується чітка тенденція реалізації мережею Інтернет розвитку «інформрозваг». Розважальні інформаційні засоби поділяються на відтворюючі засоби і засоби, що забезпечують участь (інтерактивні засоби). Данні ігри, дуже часто реалізують себе в Інтернеті під керівництвом якогось електронного засобу і допомагають, при правильній розробці свого матеріалу, не тільки відрівати підлітка від, часом, негативного впливу вуличного середовища, а й залишають його в житті, регульоване прагненням до пізнання.

Висновки. Таким чином, в сучасному українському суспільстві саме комунікативний простір соціальної мережі Інтернет виступає головним механізмом соціалізації старшокласників. Інтернет як соціальний інститут характеризується рядом специфічних соціально-педагогічних характеристик, які детермінують процес соціалізації учнів старшої школи: *по-перше*, Інтернет визначають такі специфічні характеристики, як доступність, мобільність, оперативність, анонімність, що, в свою чергу, обумовлюють здатність впливати цього типу ЗМК як на позитивні, так і на негативні потенції в процесі соціалізації учнів; *по-друге*, Інтернет являють собою оригінальне середовище соціокультурного розвитку учнівської молоді; *по-третє*, Інтернет є фактором особливого виду соціалізації - кіберсоціалізації – і має унікальний соціально-педагогічний потенціал; *по-четверте*, конструктивним засобом використання соціально-педагогічного потенціалу Інтернету в реалізації задач соціального виховання, що сприяють позитивній соціалізації старшокласників, є цілеспрямована і систематична робота з школярами, їх батьками, вчителями по формуванню культури соціалізації в Інтернеті.

Література

1. Безалько О. В. Соціальна педагогіка: схеми, таблиці, коментарі : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / О. В. Безалько. — К. : Центр учебової літератури, 2009. — С.208.
2. Мєлков Ю.О. Віртуальна реальність як сфера самореалізації особистості // Людина в лабіринті перспектив / А.В. Толстоухов, О.Є. Перова, О.М. Рубанець та ін. — К.: ПАРАПАН, 2004. — С. 140 – 165.
3. Плешаков В.А. Киберсоциализация как инновационный социально-педагогический феномен. – Режим доступу: http://sirdionis.ucoz.ru/load/prezentacija_po_teme_kibersocializacija/1-1-0-1
4. Словарь по социальной педагогике: Учеб. пособие для студентов вузов / Авт.-сост. Л.В. Мардахаев. – М.: Академия, 2002. – 368 с.
5. Чистяков А.В. Социализация личности в обществе Интернет-коммуникаций (социокультурный анализ): Автореф. дис. д-ра.соцiol. наук: 22.00.06. – Ростов-н/Д, 2006. –58с.
6. Шепелева Е.В. Роль СМИ в жизни современного российского школьника / Е. В. Шепелева// Дополнительное образование и воспитание. - 2006. - N 8. – С. 48-50.
7. Шеремет А.Н. Интернет как средство массовой коммуникации: социологический анализ: Автореф. дис. канд. соцiol. наук: 22.00.06. – Екатеринбург, 2004. – 22 с.

Сопова Д.О.

асpirант кафедри теорії та історії педагогіки,
Київського університету імені Бориса Грінченка

АКАДЕМІЧНА ЧЕСНІСТЬ У РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

Постановка проблеми та її актуальність. На сучасному етапі проблему академічної чесності актуалізувала побудова Європейського простору вищої освіти. Вимоги та принципи для студентів та

молодих дослідників, які містять складові академічної чесності були встановлені Європейською хартією для науковців у 2005 р. Вони гарантували відповідальність і підзвітність, надійний захист результатів досліджень, дотримання принципів професійної етики, професійне ставлення до наукової діяльності. Проблема академічної чесності відключає в себе запобігання корупції, створення кодексу честі університету, боротьбу з проявами академічного шахрайства та різних видів plagiatu – видання роботи за свою без оформлення цитування та копіювання інтелектуальної власності інших авторів, дослівне копіювання фрагментів чужої роботи у свою без правильного цитування, компіляція, парафраза.

Прояви лідерського потенціалу студента у навчальній діяльності є однією із найважливіших складових якості вищої освіти та гарантам підвищення конкурентної спроможності працівника у майбутньому. В цьому значенні академічна чесність є системною характеристикою, що здійснює вплив на формування професійних якостей майбутніх фахівців, таких як лідерство, відповідальність, справедливість, порядність, довіра, повага. Варто зазначити, що поширення нечесної поведінки серед студентів, відсутність лідерської мотивації у освітній діяльності знижують якість навчання та приводять до підготовки низько кваліфікованих працівників. Лідерська компетенція майбутнього спеціаліста проявляється в умінні визначити ознаки тенденцій, які досить швидко з'являються; мобільно реагувати на зміни і вимоги оточуючого середовища; порівняти власні бажання, вимоги та цінності з бажаннями, вимогами та цінностями оточуючих осіб з метою створення команди та її продуктивної діяльності; творити, тобто цілеспрямовано рухатися до досягнення своєї мети.

Проблема розвитку лідерського потенціалу університетської спільноти на сучасному етапі є однією з найактуальніших у розбудові сучасної системи освіти в Україні, тому необхідність адаптації наявних підходів та апробації нових технологій формування лідерських компетентностей у студентів свідчать про актуальність даної теми.

Вклад основного матеріалу. Академічна чесність є комплексним поняттям, значення якого полягає у договорі між усіма учасниками університетської спільноти — студентами, викладачами та адміністрацією вищого навчального закладу. Вона базується на моральних цінностях, з якими студент вступає до університету, вдосконалюється під час проходження навчання, але не закінчується в момент отримання диплому. Уміння бути відповідальним, чесним, розвивати в собі лідерські якості, толерантно ставитись до думок опонентів, критично мислити, дотримуватися в своїх діях етики — ці складові формують поняття академічної чесності, входять до переліку характеристик компетентного студента і дослідника. Академічна чесність — це обґрунтовані правила поведінки в університетській спільноті, які передбачають формування лідерської компетентності студента під час виконання навчально-дослідних завдань. Збільшення кількості проявів нечесної поведінки в освітній діяльності має серйозні наслідки. По-перше, вона призводить до низької ефективності інвестування коштів в університетську освіту, що викликає зниження якості знань, умінь і навичок майбутніх фахівців, наслідком чого є зменшення економічного потенціалу і розвитку нашої країни. Варто зазначити, що випускники вищих навчальних закладів, які нехтували принципами академічної чесності і не розвивали свої лідерські якості під час навчання, схильні обманювати і в своїй роботі. Поширення академічно нечесної поведінки в університетському середовищі призводить до того, що старанні студенти починають використовувати нечесні прийоми в своїй навчально-дослідницькій практиці. (Стукало Н.В., 2013, с. 7-8)

На сучасному етапі модернізації освіти стає очевидним, що якість надання освітніх послуг є недостатньо ефективною через відсутність у викладачів лідерської компетентності ефективно будувати свою професійну діяльність з дотриманням принципів академічної чесності. Як засвідчує науковий аналіз, європейська практика розвитку академічної чесності у формуванні лідерської компетентності майбутніх фахівців сформована і може бути прикладом для України стосовно подолання таких випадків академічної нечесності, як компіляція, парафраза, рерайтинг, фальсифікація, списування, нечесне отримання оцінок. (Калиновський Ю.Ю., 2012, с. 477-482)

З метою визначення ставлення до проявів академічної нечесності нами було проведено анонімне опитування серед студентів спеціальності «Фізичне виховання» та «Дошкільна освіта», які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» в Університетському коледжі Київського університету імені Бориса Грінченка. Для виявлення результатів ми використали шкалу терпимості до plagiatu за А. Робертом Гаррісом.

Першим твердженням було: «Іноді у мене виникає спокуса здійснити plagiat, бо всі студенти так роблять» - 10,8 % опитаних дуже погодились, 22,5 % - погодились, 18,8 % - нейтрально ставляться до цього питання, 25,8 % - не погодились, 22,1% - категорично не погодились.

Другим було наступне твердження: «Я впевнений, що знаю, що відноситься до плагіату, а що ним не вважається» - 15,8% - погодились, 78,1% - не погодились, 6,1% опитаних категорично не погодилися.

Наступним було твердження: «Плагіат – це все одно, що викрадення білетів перед іспитом та заучування відповідей на пам'ять». 25,3% опитаних - дуже погодились, 17,5% – погодились, нейтрально ставляться – 44,8%, 7,8% – не погодились, категорично не погодились – 4,6%.

Четверте твердження: «Якщо мій одногрупник дозволяє мені використати свою роботу для семінару, я не бачу в цьому нічого поганого». Дуже погодились – 39,8%, 22,3% – погодились, 34,6% опитаних виявили нейтральне ставлення до даного твердження, і лише 3,3%, опитаних не погодились.

З твердженням «Плагіат є виправданим, якщо викладач дає дуже багато завдань для одного курсу» дуже погодились 25,3% опитаних, аж 50,8% - погодились, 8,3% - нейтрально ставляться до даної проблеми. Не погодились з даним твердженням лише 10,9% опитаних і категорично не погодились – 4,7%.

Шостим твердженням було: «Покарання за плагіат у коледжі має бути не суворим, тому що ми молоді і тільки вчимось» - 18,6% опитаних дуже погодились, 29,1% - погодились, 30,5% - нейтрально ставляться до цього питання, 9,3% - не погодились, 12,5% - категорично не погодились.

З останнім твердженням «Якщо студент завантажує чи купує чужу роботу і видає її за свою, тобто – без жодних змін ставить своє прізвище, він має бути відрахований з ВНЗ» 7,5% опитаних дуже погодились, 11,5% погодились, 18,1% - нейтрально ставляться до цього питання, 24,8% - не погодились, і 38,1% - категорично не погодились.

Результати опитування студентів дозволяють зробити узагальнення: лідерська університетська спільнота вимагає від нас націлити увагу студента на створення та вдосконалення навички формулувати власну думку, робити оригінальні висновки. Потрібно розуміти, що нехтування постулатами наукової етики є ганебним явищем, яке заважає розвитку майбутнього фахівця, знищує лідерські якості особистості, знецінює важливість навчальних досягнень, вбиває повагу до освітньої і наукової діяльності. (Добко Т., 2008, с.93-102)

Лідерство – це комбінована та динамічна особистісна якість, яка характеризується стійкою системою ставлень особистості до оточуючих людей та до себе самої. Зовнішньо лідерство проявляється у лідерських вчинках і поведінці. Внутрішньо воно визначається сукупністю цінностей, цілей і характеризує мотиви, потреби і переконання людини. Лідерство проявляється на різних вікових етапах розвитку, але має свої характерні особливості стосовно ефективності та мотивації лідерства. Рисами, які характеризують позитивне лідерство студентського віку є: відповідальність за свою вчинки, студентська активність, креативність, впевненість у собі, ентузіазм, творчість, оригінальність, самостійність, самопізнання, самоствердження, самоідентифікація. Повноцінний та гармонійний розвиток цих рис неможливий без дотримання принципів академічної чесноти.

Висновки. Опрашовавши різні наукові джерела, ми вважаємо, що академічна чесність – це складова розвитку лідерського потенціалу університету та основа для формування лідерських якостей студентів. Це обґрутовані правила поведінки в університетській спільноті, які передбачають формування лідерської компетентності студента під час виконання навчально-дослідних завдань з метою гарантування довіри до результатів навчальної та творчої діяльності. Справжній лідер – це особистість, яка вміє працювати у команді та здатна взаємодіяти у колективі. Розвиток лідерської компетентності не можливий без дотримання принципів академічної чесноти.

Література:

1. Добко Т. Академічна культура як необхідна передумова ефективного управління сучасним університетом в умовах автономії / Тарас Добко // Університетська автономія. – Київ : Дух і Літера, 2008. – С. 93-102.
2. Калиновський Ю. Ю. Академічна чесність як чинник правового виховання студентської молоді / Ю. Ю. Калиновський // Гілея: науковий вісник : Збірник наукових праць – Київ, 2012. – Вип. 63 (№8). – С. 477–482.
3. Стукало Н.В. Плагіат у студентських роботах: методи виявлення та запобігання. Методичний посібник / Стукало Н.В., Кoval'чук К.В., Литвин М.В., Сергієнко Н.В. – Дніпропетровськ: ДНУ ім. О.Гончара, 2013. – С. 7-8.